

mobilizacji, względnie uzupełnienia do stanu wojennego, miał zastosowanie także do zaciągu ochotniczego;

3) że urzędnicy mogą być urlopowani przede wszystkim dla wypełnienia obowiązku z bronią w rękę;

4) by w każdym urzędzie poddano rewizji wniesione już reklamacje i cofnięto te, które nie są bezwzględnie konieczne;

5) że w każdym urzędzie uwolnienia dla wstąpienia do armji mogą być ograniczone według uznania szefa w miarę wymogów konieczności utrzymania służby; dotyczy to w pierwszym rzędzie urzędów, mających bezpośredni związek z akcją wojenną, lub o ile chodzi o fachowców, trudnych do zastąpienia.

Podając powyższe uchwały do wiadomości Pana Prezesa Dyrekcji, ze swej strony zauważam co następuje:

Uznając chwalebny zapał pracowników pocztowo-telegraficznych, którzy w gotowości i ofiarności dla obrony Ojczyzny z pewnością nie zechcą dać się wyprzedzić innym grupom społeczeństwa, zwrócić muszę równocześnie uwagę, iż Instytucja pocztowo-telegraficzna należy do tych instytucji państwowych, mających bezpośredni związek z akcją wojenną, której złe funkcjonowanie odbiłoby się bardzo niekorzystnie w pierwszym rzędzie na samej akcji wojennej. Tu należy w pierwszym rzędzie należyte funkcjonowanie telegrafów i telefonów, jak również służby przewozu poczt i t. p. Z tego powodu szlachetny zapał pracowników pocztowo-telegraficznych musi znaleźć granicę w wymienionych wyżej koniecznościach państwowych, a służby pocztowo-telegraficznej w szczególności. Granicą tą będzie **zapewnienie sprawnego i należytego toku tej służby** i to z uwagi na krytyczną sytuację Państwa w stopniu znacznie wyższym, jak to dotychczas miało miejsce.

Dlatego zwracam się z apelem do wszystkich pracowników pocztowo-telegraficznych, ażeby przez dołożenie jak największej gorliwości, przez dobrowolną pracę poza obowiązkowe godziny urzędowe sami, bez nacisku ze strony władz przełożonych przyczynili się do szybkiego i sprawnego funkcjonowania służby pocztowo-telegraficznej, czem umożliwią zwolnienie tem większej ilości pracowników dla służby z bronią w rękę i to w pierwszym rzędzie powołanych do niej już z ustawy, a następnie także ochotników. Będzie to spełnienie obowiązku wobec Ojczyzny równie ważnego, jak służba w formacjach ochotniczych.

Wobec powyższego i z powołaniem się na zacytowaną na wstępie uchwałę Rady Ministrów zarządzam:

a) Do zaciągu ochotniczego wymaganem jest po myśli art. 9 ust. z dn. 11 lipca 1919 r. nr. 59 dz. p. p. zezwolenie władzy przełożonej. Do udzielania zezwoleń upoważniam Panów Prezesów Dyrekcji.

Po porozumieniu się z Zarządem Głównym Z. Z. P. P. i T. zgodziłem się, aby sprawą zaciągu do formacji ochotniczych zajęły się organa Związku.

Współdziałanie Związku z administracją polegać będzie na tem, iż Dyrekcje otrzymywać będą od kół miejscowych przez kierowników urzędów zgłoszenia ochotników, które bez uzasadnionych ważnych przyczyn służbowych nie powinny być negowane.

W razie rozbieżności opinii między kołem miejscowym a kierownikiem urzędu Dyrekcja przed powzięciem decyzji winna wysłuchać zdania koła dyrekcyjnego.

b) Dyrekcje zarządzają bezzwłocznie przegląd wszystkich, udzielonych już przez Ministerstwo Spraw Wojskowych odroczeń lub zwolnień ze służby pocztowej dla powołanych roczników, jak również wszystkich wniosków reklamacyjnych, co do których rozstrzygnięcie jeszcze nie nastąpiło i utrzymają w mocy zwolnienia względnie wnioski tylko do tych nielicznych wypadków, w których z uwagi na szczególne wymogi służby lub szczególne kwalifikacje powołanego jako fachowca utrzymanie zwolnienia lub reklamacji okaże się w interesie służby niezbędnym. Wszystkie zbędne reklamacje Dyrekcje cofną natychmiast, jak również zawiadomią bezpośrednio odnośne władze wojskowe (P. K. U.) o zwolnieniu do służby wojskowej tych, którzy zwolnienie od niej lub odroczenie już uzyskali.

Przy rozstrzygnięciu kwestji reklamowanych Dyrekcje mają postępować również w porozumieniu z kołami związkowymi, które w tym względzie za pośrednictwem kierowników urzędów przedkładać będą swoje wnioski.

c) Dopiero po przeprowadzeniu akcji pod literą b) wskazanej mogą Dyrekcje zwalniać pracowników do służby wojskowej ochotniczej i to wyłącznie dla służby z bronią w rękę. Wyjątek stanowi zwalnianie ochotników-fachowców, którzy po zabezpieczeniu służby pocztowo telegraficznej mogą być również zwalniani choćby nie dla służby z bronią w rękę. Może tu chodzić o inżynierów, telegrafistów na szybkodziałających aparatach, mechaników i t. p. pełniących obecnie służbę fachową.

Zwraca się jednak uwagę, iż wobec wielkiego zapotrzebowania tego rodzaju fachowców ze strony wojska Dyrekcje winny utworzyć ze zbędnych w służbie cywilnej kadry rezerwowe, które oddawane będą tylko na wyraźne żądanie władz wojskowych.

d) Na równi ze służbą z bronią w rękę należy postawić służbę kobiet-sanitarjusek, zwłaszcza dla formacji frontowych, ale tylko takich, które jako wykwalifikowane sanitariuszki już kiedyś w służbie tej brały udział.

e) Czas służby ochotniczej jest policzalny do awansu. Co do uposażenia, to jakkolwiek uchwała Rady Ministrów czyni tę kwestję zawiśłą od rozstrzygnięcia Rady Obrony Państwa, jednak mogę zapewnić, iż pomysłne jej rozstrzygnięcie w myśl wniosku Rady Ministrów nie ulega żadnej wątpliwości. W tym względzie otrzymają Dyrekcje jeszcze dodatkowe zarządzenie.

f) O ile ubytki personelu wskutek zwolnienia ochotników dla służby z bronią w rękę nie dałyby się wyrównać przez wzmoczoną dobrowolną pracę pozostałego personelu i zachodziłaby potrzeba przyjęcia sił zastępczych (kobiet, emerytów), udzielam w tym względzie Panom Prezesom upoważnienia, z którego należy atoli robić użytek tylko wyjątkowo i w ograniczonej mierze.

Przy przyjmowaniu sił zastępczych należy uwzględnić w pierwszym rzędzie rodziny powołanych do służby wojskowej.

g) Wymienionym w odezwie Zarządu głównego Związku biuram werbunkowym zechcą Panowie Prezesi udzielić wszelkich możliwych ułatwień dla przeprowadzenia ich akcji a między innymi umożliwić im w lokalach urzędowych spełnianie ich czynności.

(—) Minister *L. Tolloczko*.

157.

**Wezwanie Ministra Poczt i Telegrafów do wszystkich pracowników
podległych Min. Poczt i Tel. № 4289 z 10 lipca 1920 r.**

Nawiązując do przedstawionych mi uchwał Gł. Zarządu związku pracowników poczt, telegrafów i telefonów z 7 lipca 1920 r. wzywam wszystkich urzędników i niższych funkcjonariuszów aby, w chwili gdy bezpieczeństwo Państwa z jednej strony wymaga zasilenia zastępów wojskowych, z drugiej zaś prawidłowego działania poczty, telegrafu i telefonu, zdwoili rozmiary i gorliwość pracy bez względu na ilość godzin urzędowych. Dotyczy to w pierwszej mierze pracowników telegrafu i telefonu państwowe go w większych środowiskach miejskich.

W chwili, gdy zbiorowa wola narodu wytwarza zwarty front wewnętrzny i zewnętrzny wszyscy bez wyjątku stanąć musimy do wyczerpanej pracy i spełniać nałożone na nas obowiązki z najdalej idącą ofiarnością.

Odpis tego wezwania mają kierownicy okr. Dyrekcyj Poczt i Tel. i urzędów poczt. podać do wiadomości personelu.

Minister *L. Tołłoczko.*

158.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów nr. 4236/Pr. z dnia 5 lipca 1920 roku w sprawie wymierzania kar porządkowych za uchylanie się od pełnienia służby w innych oddziałach urzędu pocztowego.

Dotychczas do wiadomości Ministerstwa Poczt i Telegrafów, że funkcjonariusze pocztowi uchylają się celowo od pełnienia służby w pewnych oddziałach pocztowych, do których chce ich przydzielić odnośny kierownik urzędu.

Pominąwszy okoliczność, że każdy funkcjonariusz pocztowy w interesie służby powinien być obznajmiony z każdym rodzajem służby pocztowej i obowiązkiem kierowników urzędów pocztowych jest dbać o to, aby personel był wszechstronnie wyszkolony, a w takim razie stosownie do miejscowych warunków ma personel przydzielać kolejno do różnych oddziałów, to uchylanie się od takich zarządzeń podkopuje w wysokim stopniu dyscyplinę i przeciw temu należy działać z całą surowością.

Kierownicy urzędów pocztowych mają zatem o każdym fakcie nieposłuchu w razie przydzielenia funkcjonariusza do innego oddziału donosić natychmiast przełożonej okr. Dyrekcji Poczt z podaniem faktu i nazwiska winnego, Dyrekcje zaś są obowiązane niezależnie od ewentualnie wdrożyc się mających dochodzeń dyscyplinarnych karać winnych doraźnie karami (porządkowymi) administracyjnymi, a mianowicie: odmówieniem udzielenia zaliczki na płacę w danym roku, odmówieniem udzielenia urlopu w tym roku i wymierzeniem w myśl art. 33 Tymcz. Przep. służb. kary pieniężnej stosownie do okoliczności w kwocie od 25 do 100 marek; najmniej jednak 25 marek.

Minister (—) *L. Tołłoczko.*

158.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 maja 1920 r. nr. 2633/Pr.
w sprawie utworzenia przy Ministerstwie Poczt i Telegrafów
RADY TECHNICZNEJ.

Art. 1. Przy Ministerstwie Poczt i Telegrafów zostaje utworzona Rada Techniczna.

Art. 2. Rada Techniczna ma za zadanie opracowywać wszelkie własne jako też przez poszczególne wydziały Ministerstwa Poczt i Telegrafów przedkładane jej wnioski, dotyczące zasadniczych zagadnień z dziedziny techniki, oraz spraw organizacji służby telegraficzno-telefonicznej i szkoleniwa zawodowego.

Art. 3. Zakres działalności Rady obejmuje:

- 1) Badanie ogólnego schematu połączeń telegraficznych i telefonicznych wewnątrz państwa i z zagranicą.
- 2) Badanie konkretnych projektów, o szerszym zakresie, dotyczących budowy nowych lub przebudowy istniejących połączeń, oraz instytucji Poczt i Telegrafów, zarówno pod względem ich celowości, jak i ze strony technicznej.
- 3) Ocenę używanych obecnie w różnych państwach systemów aparatów telegraficznych, telefonicznych, urządzeń centralnych i ogniw galwanicznych, oraz ustalenie najodpowiedniejszych typów w konkretnych wypadkach.
- 4) Ocenę spraw samochodowych i lotniczych, oraz ustalenie typów samochodów i samolotów dla celów pocztowo-telegraficznych.
- 5) Opracowanie wszelkich kwestji, dotyczących radio-telegrafu.
- 6) Opracowanie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać materiały i aparaty, używane przy budowie telegrafów i telefonów.
- 7) Opracowanie instrukcji dla komisji odbiorczych materiałów i przyrządów technicznych.
- 8) Opracowanie przepisów o ochronie urządzeń telegraficznych i telefonicznych przeciw działaniu prądów silnych.
- 9) Ustalanie warunków, dotyczących udzielania koncesji na prywatne urządzenia telegraficzne i telefoniczne.
- 10) Opracowanie stosunku zarządu poczt i telegrafów do zarządu Kolei Państwowych odnośnie do telegrafu i telefonu.
- 11) Opracowanie wzorów dla zestawienia preliminarza budżetowego w zakresie telegrafu i telefonu.
- 12) Opracowanie organizacji służby technicznej w dyrekcjach i urzędach.
- 13) Opracowanie instrukcji dla budowy urządzeń telegraficznych i telefonicznych, oraz przepisów dotyczących, zarachowywania wydatków w gotówce, materiałach i aparatach.
- 14) Opracowanie ordynacji telegraficznej i telefonicznej oraz przepisów wykonawczych dla służby ruchu.

- 15) Opracowanie taryf telegraficznych i telefonicznych wewnętrznych i zagranicznych.
- 16) Określenie typów, opracowanie organizacji i ustalenie programu nauk szkół fachowych, dla przygotowania personelu technicznego i ruchowego odnośnie do służby telegraficznej i telefonicznej.
- 17) Opracowanie planu organizacji stacji doświadczalnej przy Ministerstwie i nadzór nad jej czynnością.
- 18) Organizacja bibliotek technicznych.
- 19) Przeprowadzanie ekspertyz i wydawanie opinii w sprawach nowych wynalazków z dziedziny techniki telegraficznej i telefonicznej oraz innych działów techniki w razie potrzeby przy ewentualnem powołaniu rzeczoznawców z poza grona urzędników M. P. i T.

Art. 4. W skład Rady wchodzi:

- 1) z głosem decydującym: przewodniczący, jego zastępca i stali członkowie,
- 2) z głosem doradczym:
 - a) stali referenci Rady, przydzieleni do pomocy przewodniczącemu dla opracowywania wniosków, przedkładanych Radzie.
 - b) zapraszani na poszczególne posiedzenia inżynierowie i technicy, zatrudnieni w instytucjach podległych M. P. i T. którzy nie są powołani na stałych członków Rady.
 - c) autorzy projektów i wniosków, przyjętych przez Radę do opracowania.
 - d) zapraszani na poszczególne posiedzenia rzeczoznawcy.

Art. 5. Członków Rady z głosem decydującym powołuje na przeciąg jednego roku Minister Poczt i Telegrafów z pośród osób, posiadających wyższe wykształcenie techniczne lub znanych z praktycznej działalności w dziedzinie techniki telegraficznej, telefonicznej i radjotelegraficznej, zatrudnionych zarówno w samym Ministerstwie Poczt i Telegrafów i podwładnych mu instytucjach, jako też w instytucjach postronnych rządowych lub prywatnych. Stałych referentów Rady mianuje Minister P. i T., innych członków Rady z głosem doradczym powołuje przewodniczący Rady.

Art. 6. Organami wykonawczymi Rady są: przewodniczący, jego zastępca i stali referenci, którzy stanowią biuro Rady.

Biuro Rady gromadzi u siebie wnioski, przedkładane mu przez poszczególne wydziały M. P. i T. lub też instytucje Ministerstwu podległe, uzupełnia je swymi uwagami i podaje do przedwstępnej aprobaty Ministra P. i T., poczem odstępuje je do opracowania dotyczącym wydziałom, lub też na prośbę wydziałów opracowuje je samodzielnie i przedkłada na posiedzenie Rady.

Art. 7. Posiedzenia Rady odbywają się w miarę potrzeby rozpatrzenia przygotowanych już referatów.

Art. 8. Dzień i godzinę posiedzeń wyznacza przewodniczący Rady powiadamiając pisemnie członków Rady o przyjętym porządku dziennym.

Art. 9. Posiedzenia odbywają się w godzinach pozabiurowych.

Art. 10. Za udział w posiedzeniach Rady pobierają stali członkowie i stali referenci zawsze, z niestałych zaś ci, którzy zostali zaproszeni do

odczytania swoich projektów oraz zaproszeni rzeczoznawcy, wynagrodzenie od posiedzenia w wysokości ustalonej na dany okres budżetowy przez Ministra P. i T.

Art. 11. Uchwały Rady zapadają zwykłą większością głosów przy obecności najmniej $\frac{2}{3}$ członków stałych. W razie równości głosów rozstrzygają przewodniczący.

Art. 12. Uchwały Rady podlegają zatwierdzeniu Ministra P. i T., i wówczas nabierają mocy obowiązującej.

Art. 13. Uchwały o charakterze ogólnym zatwierdzone przez Ministra P. i T., podaje się do powszechnej wiadomości za pośrednictwem dziennika urzędowego M. P. i T.

Minister Poczt i Tel. *L. Tołłoczko.*

ROZPORZĄDZENIE

160.

Ministra Poczt i Tel. nr. 2139/1017/III o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 26 kwietnia 1920 r. nr. 12589/666/III. Dz. Urz. nr. 9, dotyczące przesyłek listowych z Ameryki.

W celu szybszego wyrobienia zalegających w sortowniach przesyłek listowych amerykańskich zmienia się aż do uregulowania normalnego ruchu przepisy zamieszczone w Dz. nr. 9 następująco:

Do punktu 2: przepisów: sortownie nie przeliczają zwykłego materiału i nie wciągają go do sumaryjuszy.

Do punktu 3: sortownie nie prowadzą ewidencji na uszkodzone zwykłe przesyłki z wyjątkiem tych, w których stwierdzono zawartość pieniężną.

Notatki na wszystkich uszkodzonych listach są obowiązkowe i nadal.

Do punktu 4: na wiązankach zwykłych podaje się ogólna ilość listów, bez wyszczególnienia uszkodzonych.

Do punktu 6: przesyłek zwykłych zamkniętych i otwartych do ksiąg nr. 2, w urzędach oddawczych zapisywać nie należy. Zwykłe otwarte przesyłki listowe jak kartki, druki, próbki i t. p. przesyłać i doręczać według ogólnych przepisów dla krajowych przesyłek tego rodzaju, bez wysyłania zawiadomień; na listy zwykłe zamknięte wysyłać nadal zawiadomienia, same listy wydawać w urzędach.

Poza wymienionemi zmianami obowiązują przepisy zamieszczone w Dz. nr. 9.

Zamiejscowi odbiorcy mogą otrzymywać swe przesyłki przez odpowiednio upoważnionych posłańców gminnych i prywatnych; upoważnienie winno być wypisane na odwrotnej stronie zawiadomień.

Przy wydawaniu listów odbiorcom urzędy winny zwracać ich uwagę na zewnętrzny stan listu, uprzedzając, że spóźnione reklamacje nie będą mogły być rozpatrywane.

Minister: *L. Tołłoczko.*

161.

Skład Rady Technicznej przy Ministerstwie Poczt i Telegr.

W myśl art. 4 ustęp 1 i art. 5 rozp. o utworzeniu Rady Technicznej zamianowani zostali na przeciąg jednego roku: inż. Władysław Gadomski — przewodniczącym, inż. Jakób Jasiński — zastępcą przewodniczącego; stałymi członkami: inż. Stanisław Daszyński, inż. Włodzimierz Dobrowolski, inż. Kazimierz Dutczyński, inż. Henryk Makarewicz, inż. Kazimierz Sokołowicz, inż. Zygmunt Strassburger, inż. Karol Zajdler, inż. Józef Zóltowski.

(Nr. 2633/Pr. z 5 maja 1920 r.)

162.

Sądy doraźne za rozmyślne uszkodzenie lub kradzież przewodów telegraficznych i telefonicznych.

Kradzież drutu i przywłaszczenie sobie podpór i przystawek słupów na liniach telegraficznych i telefonicznych, tudzież rozmyślne uszkodzenie lub kradzież państwowych urządzeń telegraficznych i telefonicznych podlega sądom doraźnym w myśl ustawy z 30 czerwca 1919 r. w przedmiocie sądów doraźnych, ogłoszonej w Dzienniku Praw Państwa Polskiego nr. 55 z dn. 8 lipca 1919 r.

Ogłoszenie powyższe mają urzędy pocztowe i telegraficzne podać do wiadomości publiczności, wywieszając je w miejscu widocznym, dla wszystkich dostępnem.

(Nr. 4060/Pr. z 6 lipca 1920 r.)

163.

Przesyłanie listów przesyłkowych i przekazów pocztowych do wielkich i małych urzędów pocztowych.

Pomimo wyraźnych przepisów, ogłoszonych w Tymczasowej Instrukcji Pocztowej (przepisy wykonawcze) strona 8 i zaostżenia tych przepisów tutejszem zarządzeniem nr. 16159/1 z dnia 28/V 1919 r. dziennik urzędowy nr. 8 poz. 9, urzędy pocztowe nie stosują się do nich i nie odsyłają listów przesyłkowych razem z paczkami, względnie najbliższą ekspedycją i nie formują dla większych urzędów pocztowych odrębnych wiązanek.

Również nie stosują się urzędy do przepisów zawartych w Instrukcji przekazowej strona 17 ust. 3 i nie formują z przekazów pocztowych odrębnych wiązanek, względnie niedołączają przekazów do wiązanek z listami poleconemi, względnie nie wkładają ich do odnośnych kart.

Takie niedbałe i karygodne postępowanie utrudnia w wysokim stopniu manipulację w większych urzędach, gdyż urzędy te muszą listy przesyłkowe i przekazy wyszukiwać w zwykłym materjale listowym, zamiast otrzymawszy je jak należy z przesyłkami poleconemi odesłać je następnie wprost do odnośnego oddziału, celem zaciągnięcia ich natychmiast do przynależnych ksiąg oddawczych. Ta niedbałość odbija się jeszcze ujemniej odnośnie do paczek, gdyż urzędy pocztowe oddawcze są zmuszone wygotowywać wielką ilość zastępczych listów przesyłkowych z powodu nienadejścia oryginalnych listów przesyłkowych.

Wobec tego wydaje się następujące zarządzenie:

1) listów przesyłkowych i przekazów **nie wolno** pod żadnym warunkiem **wkładać do wiązanek** ze zwykłymi przesyłkami listowymi, tylko należy formować z nich osobne wiązanki a to: osobne z listów przesyłkowych i osobne z przekazów pocztowych; o ile ilość tychże dla **poszczególnego urzędu pocztowego** wynosi więcej jak 10. Takie wiązanki należy dołączać do karty odsyłkowej.

2) Z mniejszej ilości listów przesyłkowych i przekazów pocztowych należy uformować wspólną wiązankę i dołączyć również do karty odsyłkowej.

3) Ambulanse pocztowe mają z odebranych wiązanek względnie z otrzymanych listów przesyłkowych i przekazów uformować dla urzędów pocztowych Lublin, Lwów 1, Kraków 1, Warszawa 1, Wilno, Poznań 1. osobne pakiety, zaopatrzone odpowiednim napisem. Pakiety te należy wciągnąć do wykazu. Po odejściu poczty na sortownia, względnie odnośny oddział wspomnianych urzędów odesłać te pakiety natychmiast do oddziału paczkowego względnie kasowego (przekazowego).

Do innych urzędów pocztowych mają ambulanse tak samo jak urzędy stałe listy przesyłkowe i przekazy wkładać do karty odsyłkowej.

Urzędy pocztowe względnie ambulanse, które stwierdzą, że odnośny urząd pocztowy albo ambulans nie stosuje się do tych przepisów, mają natychmiast donosić o tem swej przełożonej Dyrekcji, podając ilość i o ile możliwości dokładne znamiona listów przesyłkowych względnie przekazów znalezionych w wiązankach ze zwykłymi listami.

Dyrekcje zaś są obowiązane wymierzać winnym kary pieniężne w kwocie 1 marki za każdy list przesyłkowy względnie przekaz, włożony do wiązanki ze zwykłymi listami. Za należyte pouczenie odnośnych funkcjonariuszy są kierownicy urzędów pocztowych osobiście odpowiedzialni. Odpis tego zarządzenia należy umieścić w widocznym miejscu w sortowniach względnie w miejscach, gdzie wyprawia się wspomniane przesyłki.

(Nr. 4290/Pr z 9 lipca 1920 r.)

164.

Zauważono, że urzędy pocztowe marnują druki urzędowe, używając ich do opakowania przesyłek i do zawijania różnych przedmiotów.

Marnowanie druków urzędowych

Takie trwonienie druków dowodzi braku poczucia służbowego dotyczących pracowników i nieposzanowania własności skarbu państwa. O ile takie postępowanie w normalnych czasach byłoby karygodne, to tembardziej dziś, kiedy panuje powszechny brak papieru i koszt druku jest nadzwyczaj wysoki.

Należy temu bezwarunkowo przeciwdziałać.

Naczelnicy urzędów pocztowych obowiązani są wszelkie druki urzędowe trzymać stale pod zamknięciem i wydawać je odnośnym funkcjonariuszom tylko w razie istotnej potrzeby i na ściśle oznaczony czas.

Za nadużycia w marnowaniu druków należy winnych przedstawiać do ukarania przynależnym okr. Dyrekcjom, które są obowiązane wymierzyć winnemu za każdy zmarnowany arkusz (kartkę) grzywnę w kwocie 2 (dwóch) marek.

Inspektorzy mają podczas inspekcji urzędu zwracać szczególną uwagę, czy powyższe zarządzenie jest ściśle przestrzegane i winnych pociągając zaraz do odpowiedzialności.

(Nr. 3983/Pr. z dnia 26 czerwca 1920 r.)

165.

Reklamacje brakujących przedmiotów z przesyłek amerykańskich

Według doniesienia Dyrekcji Poczt i Telegrafów na Pomorze w Gdańsku znajduje się w ekspedycji pocztowej w Gdańsku, wiele przedmiotów, które nadeszły z okręgów luźnie, bez żadnego opakowania. Przedmioty te pochodzą najprawdopodobniej z przesyłek amerykańskich. Wobec tego Ministerstwo P. i T. poleciło tutaj rozporządzeniem z dnia 14 czerwca b. r. nr. 18.382/1377/II. Dyrekcji P. i T. w Gdańsku, aby z przedmiotami znalezionymi postępowało w myśl postanowień art. 12 rozp. z 20 sierpnia 1919 r. nr. 23.236/758/II (Dz. U. Nr. 13 z r. 1919).

Urzędy pocztowe zatem mają, w razie stwierdzenia braku pewnych przedmiotów w przesyłce amerykańskiej, skierować reklamacje z dokładnym opisem brakujących rzeczy do Dyrekcji P. i T. w Gdańsku.

(Nr. 20.327/1523/II z lipca 1920 r.)

166.

Przesyłki komisarjatów do walki z epidemjami.

Przesyłki pocztowe poczty listowej i wartościowej wysyłane przez Naczelną Nadzwyczajną Komisarjat do spraw walki z epidemjami w Warszawie do podwładnych organów w kraju i przez te organa do Naczelnego Komisarjatu w Warszawie zaopatrywać będą władze wysyłające osobnym własnym stemplem z napisem: „Walka z epidemjami”

Na przesyłki te mają wszystkie urzędy pocztowe tak stałe jak ruchome zwracać szczególniejszą uwagę i starać się o ich najszybsze przesyłanie i doręczanie. Urzędy mające połączenia z ambulansami w pociągach osobowych i pośpiesznych mają przesyłki te przysyłać temi ambulansami, które przesyłki te powinny dojść jak najwcześniej na miejsce przeznaczenia.

(Nr. 20861/1147/III z 26 czerwca 1920 r.)

167.

Nowa taryfa pocztowa, telegraficzna i telefoniczna dla Śląska Cieszyńskiego.

Z dniem 1 czerwca 1920 r. zaprowadzone zostały na obszarach plebiscytowych Śląska Cieszyńskiego nowe taryfy pocztowe, telegraficzne i telefoniczne ogłoszone w Dz. Urz. M. P. i T. nr. 6 i 7 z 1920 z następującymi ograniczeniami:

a) korespondencja władz i urzędów na całym obszarze Księstwa Cieszyńskiego bez względu na linię demarkacyjną jest nadal wolna od wszelkich opłat pocztowych (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 2 z 1920 r., poz. 27).

b) korespondencja prywatna, nadawana na obszarze Księstwa Cieszyńskiego a przeznaczona do Czechosłowacji i naodwrot podlega wewnętrznej taryfie pocztowej.

(Nr. 18819/1686/IV z 3 lipca 1920 r.)

168.

Przesyłki niezwolnione od opłat pocztowych oplaca się przy pocztach polowych w razie braku znaczków pocztowych gotówką.

Przesyłki od poczt polowych opłacone gotówką.

Na każdej takiej przesyłce jest uwidoczniony numer porządkowy rachunku pobranych opłat gotówką i kwota z adnotacją „Należytość pobrana w gotówce“.

O ile wyżej oznaczone przesyłki pocztowe od armji w polu nadchodzą do urzędów pocztowych i są zaopatrzone wspomnianymi napisami, ma się je uważać za należycie opłacone.

(Nr. 19027/1711/IV z 3 lipca 1920 r.)

169.

Zarząd turecki oznajmia, że aż do dalszego zawiadomienia telegramy dla Turcji europejskiej przesyłane są do miejsca przeznaczenia pocztą z Konstantynopola, zaś telegramy dla Turcji azjatyckiej nie mogą być wysyłane dalej poza urzędy Ismid i Smyrna.

Telegramy do Turcji.

(Nr. 19278/1731/IV z 28 czerwca 1920 r.)

170.

Od 1 lipca 1920 r. zaprowadza się telegramy pilne (terminowe) za potrójną opłatą w obrocie między Polską a Wielką Brytanią.

Telegramy pilne w obrocie z Wielką Brytanią.

W zagranicznej taryfie telegraficznej (Dz. Urz. nr. 6, poz. 73) należy skreślić uwagę odnoszącą się

do Wielkiej Brytanji.

(Nr. 20895/1912/IV z 26 czerwca 1920 r.)

171.

Węgierski zarząd pocztowy wydał z dniem 25 marca 1920 r. dobroczynne marki pocztowe po 40 fillerów, 60 fillerów i po 1 koronie z napisem „Segítsük haza véreinket“ (pomagajmy powracającym do domu).

Węgierskie marki dobroczynne.

Marki te sprzedawane są z nadpłatą po 1,2 względnie 5 koron, przeznaczoną dla funduszu zapomogowego dla jeńców wojennych pozostających na Syberji.

Ważność mają marki te tak w ruchu wewnętrznym na Węgrzech, jakoteż w ruchu międzynarodowym.

(Nr. 20031/1819/IV z 25 czerwca 1920 r.)

172.

Rozporządzenie z dnia 31 maja b. r. nr. 2019/Pr. (Dz. Urz. nr. 7 z 1920 r. poz. 84) w przedmiocie przekazów czekowych Zarządu Ubezpieczeń Wzajemnych budowli od ognia w Warszawie uzupełnia się następująco:

Osobne pokwitowanie z odbioru pieniędzy na przekazy czekowe Zarządu Ubezpieczeń Wzajemnych budowli od ognia.

Wymienione w ustępie 3 pokwitowanie z odbioru pieniędzy na asygnacji Zarządu Ubezpieczeń uważać należy za zwrotne poświadczenie wypłaty.

Pokwitowaną asygnację ma wysłać wypłacający urząd pocztowy nie jak dotychczas wprost do Zarządu Ubezpieczeń w Warszawie, lecz w kopercie druk nr. 9 pod adresem urzędu pocztowego Warszawa 1, który to urząd doręcza ją Zarządowi Ubezpieczeń.

Oplatę taryfową za zwrotne poświadczenie wypłaty uiszczają ma Zarząd Ubezpieczeń przez nalepienie na asygnacji odpowiedniej marki pocztowej (obecnie za 1 markę).

Nalepione marki na asygnacji unieważniają urząd pocztowy wypłacający.

Gdyby przepisana marka pocztowa nie była nalepiona na asygnacji, wówczas urząd pocztowy Warszawa 1 ściągają należność za zwrotne poświadczenie wypłaty dodatkowo przy doręczeniu zapomocą marki dopłaty.

(Nr. 19034/1706/IV z 3 lipca 1920 r.)

173.

W Y K A Z

przerw międzynarodowych połączeń telegr. podług stanu z dn. 1 czerwca 1920 r.

NAZWA LINIJ TELEGRAFICZNYCH.	Przerwa trwa od	U W A G A.
Kabel Lattaquié—Palura (Cypr)	24.V. 1910	W czasie przerw kierowane są telegramy odnośnie do miejsc przeznaczenia drogami okrężnymi, drogą radio, pocztą, okrętami lub innymi okazjami.
Kabel Jamaica—Colon	9.VI. 1913	
Kabel Cap St. Jacques—Pontianak	7.XII. 1913	
Kabel Jupiter Inlet—Nassau (Bahama)	17.X. 1914	
Kabel Obock—Djibouti	30.X. 1914	
Droga El-Arich	3.XI. 1914	
Droga Fao	5.XI. 1914	
Kabel Tanger—Cadix	8.XII. 1915	
Droga Hanékin	28.II. 1916	
Kabel Cayenne—Salinas	12.VI. 1917	
Kabel Chafarinas—Nemours	16.VII. 1919	
Kabel Saigon—Tourane	19.X. 1919	
Połączenia z Trinidadem	18.XII. 1919	
Kabel Jamaica—Porto Rico	10.I. 1920	
Połączenie radio między Valparaiso a Punta Arenas	4.II. 1920	
Połączenia z Antiguą, St. Kitts i Barbadosem	9.III. 1920	
Kabel Dakar—Conakry	13.III. 1920	
Połączenie z St. Vincent i Grenadą	29.III. 1920	

(Nr. 19278/1731/IV z 28 czerwca 1920 r.)

174.

Niewłaściwe przesyłanie listów wartościowych przez urzędy pocztowe pod adresem Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Pod adresem Ministerstwa Poczt i Telegrafów nadchodzą od urzędów pocztowych listy wartościowe zawierające gotówkę, znaczki pocztowe, papiery wartościowe i inne różne pisma deklarowane jako wartościowe, które są przeznaczone dla Centralnej Składnicy znaczków pocztowych, redakcji

Dziennika urzędowego, a nawet do Oddziału Apropowizacyjnego, Pocztowca i innych osób prywatnych.

Zwraca się zatem uwagę wysyłających, że pod adresem Min. P. i T. należy wysyłać wyłącznie listy wartościowe, których zawartość ma wpłynąć na rzecz Ministerstwa P. i T., gdyż Ministerstwo P. i T., nie posiadając własnej kasy, odsyła je do Centralnej Kasy Państwowej, która przesłaną gotówkę lub inne walory wartościowe odbiera i zachowuje je na dobro Ministerstwa.

Wobec tego, że mylnie zaadresowany list wartościowy po skonstatowaniu przez Centralną Kasę Państwową, że dotyczy on kogo innego, zwraca list ze względów technicznych dopiero po kilku dniach, przeto nadawcy mogą być narażeni na ewentualne straty i przyczyniają niepotrzebnej czynności Oddziałowi Pomocniczemu Ministerstwa.

Jeśli zatem zachodzi wyjątkowa potrzeba odesłania gotówki lub walorów pod adresem Ministerstwa P. i T., należy walory wysłać oddzielnie pismo zaś wyjaśniające z jakiego tytułu się je przesyła również osobnym listem.

Nie wolno także łączyć gotówki ze znaczkami pocztowymi lub papierami wartościowymi, tylko należy je przesyłać w oddzielnych listach wartościowych. Na kopercie należy zawsze podać dokładnie zawartość, np. papier wartościowy, znaczki pocztowe, wartości ..., a jeśli list zawiera tylko gotówkę, wyszczególnić poszczególne gatunki banknotów.

Natomiast gotówkę, walory, znaczki pocztowe i t. p., przeznaczone dla Centralnej Składnicy znaczków, Oddziału Zaopatrywania, administracji Dziennika urzędowego i t. d. należy przesyłać pod adresem odnośnego odbiorcy.

Niestosujący się do tych wskazówek będą pociągani do odpowiedzialności.

(Nr. 19504/719/V z 23 czerwca 1920 r.)

175.

Zauważono, iż funkcjonariusze pocztowo-telegraficzni i telefoniczni bardzo często prowadzą między sobą a nawet i z osobami obcymi rozmowy międzymiastowe, zajmując linje telefoniczne w sprawach prywatnych ze szkodą dla państwa i dobra publicznego. Rozmowy takie prowadzone są przeważnie przez funkcjonariuszy prowincjonalnych z Warszawą, co wywołuje słuszne skargi osób zainteresowanych, oczekujących nieraz zbyt długo na połączenie międzymiastowe.

Wobec tego zarządza się, ażeby rozmowy telefoniczne, prowadzone przez funkcjonariuszy poczty, telegrafu i telefonu w sprawach prywatnych, między sobą, jako też z osobami obcymi, traktowane były narówni z rozmowami osób prywatnych i bezwarunkowo były opłacane według ogólnej taryfy.

Urzędowe rozmowy telefoniczne winny być prowadzone tylko w sprawach pilnych i możliwie streszczone. Wszystkie rozmowy służbowe należy uskuteczniać tylko z wiedzą kierownika urzędu lub jego zastępcy.

Stacja międzymiastowa w Warszawie, jak również wszystkie stacje węzłowe i pośredniczące w rozmowach międzymiastowych mają obowiązek kontrolowania wszelkiego rodzaju rozmów i w razie wątpliwości lub

W sprawie rozmów telefonicznych międzymiastowych, prowadzonych przez funkcjonariuszy pocztowo telegraficznych.

nadużycia mają donosić Dyrekcji z podaniem szczegółów umożliwiających wykrycie winnego.

Nawet w razie wątpliwości co do rodzaju rozmowy lub zaszłego nadużycia, mają kierownicy urzędów donosić o wykroczeniach odnośnych funkcjonariuszy przełożonym okr. Dyrekcjom z podaniem nazwiska winnego.

Za każdą niezapłaconą rozmowę, mają okręgowe Dyrekcje Poczt i Tel. wymierzać winnym dotkliwe kary pieniężne niezależnie od zapłaty za rozmowę.

Odpis tego zarządzenia mają kierownicy urzędów podać do wiadomości odnośnych funkcjonariuszy, którzy mają się na niem podpisać, na dowód, że je czytali i zaznajomili z ich treścią.

Nr. 19995/1034/VIII z 23 czerwca 1920 r.)

176.

Dodatkowa opłata za wyrazy połączone wbrew prawidłom językowym w telegramach nadeszłych z zagranicy.

W ostatnich czasach nadchodzą często z zagranicy telegramy, które zawierają daleko większą ilość słów niż liczba tychże w nagłówku telegramu wskazuje.

Wynika to z nieznamomości języka polskiego wzgl. innego w Polsce używanego przez urzędy zagraniczne, które nie mogą w przyjmowanych od nadawców telegramach zauważyć umyślnego łączenia kilku wyrazów polskich wzgl. innych w jeden wyraz i ustalić rzeczywistą ilość słów.

Nadawcy, łącząc po dwa i więcej wyrazów w jeden, narażają Skarb Państwa Polskiego na pokaźne straty.

Wobec powyższego należy zwracać baczną uwagę na telegramy zagraniczne i ściśle zastosować się do § 9 art. XIX międzynarodowych przepisów telegraficznych, który opiewa:

„Ilość słów, wykazana w telegramie przez urząd nadawczy jest miarodajną podczas wysyłki (przetelegrafowania), jako też przy obrachunkach międzynarodowych.

Urząd przeznaczenia ma prawo jednak, jeżeli telegram zawiera skrócenia albo zmiany wyrazów jednego z języków kraju przeznaczenia, które sprzeciwiają się właściwościom danego języka, ściągnąć od adresata niedobór opłaty. Jeżeli się korzysta z tego prawa, wówczas wydaje się telegram adresatowi dopiero po uiszczeniu uzupełniającej dopłaty.

W razie odmowy dopłaty wysyła się do urzędu nadawczego zawiadomienie służbowe w języku francuskim według następującego wzoru:

Paris Varsovie 5 h. 10 s. nr. 520 Wasilewski Varsovie (nazwisko adresata) ofertemam zgadzamsię (powtórzyć słowa niewłaściwe skrócone) quatre mots (podać ilość słów za które należało pobrać opłatę.) W tym wypadku słowa „ofertemam zgadzamsię“ nadawca napisał jako dwa słowa zamiast cztery.

Jeżeli nadawca, należycie zawiadomiony zgodzi się uiszczyć uzupełniającą dopłatę, wówczas urząd nadawczy wysyła do urzędu przeznaczenia zawiadomienie służbowe według następującego wzoru:

„Varsovie — Paris 7 h. s. nr. 520 Wasilewski (nazwisko adresata) complément perçu (dodatkową opłatę ściągnięto)“.

Po otrzymaniu powyższego zawiadomienia doręcza urząd odbiorczy telegram adresatowi“.

Z telegramami zawierającymi połączone wyrazy, należy postąpić jak niżej:

1) Ilość słów, przeoczona przez urząd nadawczy, otaksować według taryfy obowiązującej dla danego państwa, a na samym telegramie tuż pod adresem, dopisać atramentem — „Telegram ten zawiera 24, a nie 20 słów należy dopłacić 20 mk.“ Każde słowo połączonego wyrazu oddzielić kreską.

Telegram zaś wpisać do wykazu telegramów nadeszłych i do oddzielnej karty doręczenia, a następnie odesłać adresatowi w celu ściągnięcia należnej dopłaty. Drugi egzemplarz (odpis) karty doręczenia ma być przechowany w ekspedycji do czasu otrzymania od depeszowego należnej dopłaty.

2) Ściągniętą od adresata dopłatę bezzwłocznie odesłać do kasy za pokwitowaniem, stwierdzonym własnoręcznym podpisem odbierającego pieniądze na tymże wykazie telegramów nadeszłych.

3) Jeśli adresat odmówi uiszczenia dopłaty, należy wysłać do urzędu nadawczego odpowiednie zawiadomienie służbowe, a telegram zatrzymać w urzędzie jako niedoręczony. Dopiero po otrzymaniu od urzędu nadawczego zawiadomienia, że niedobór ściągnięto od nadawcy, należy telegram doręczyć adresatowi.

(Nr. 17674/850/VIII z 18 czerwca 1920 r.)

177.

Wydanie nowego znaczku pocztowego.

W ostatnich dniach rozesłano urzędowi pocztowym nowy znaczek obiegowy wartości 40 fenigów, koloru fioletowego, dla opłaty kart pocztowych zagranicznych.

Opis znaczka: wielkość samego 17 x 22 mm, wielkość całego znaczka (z marginesami) 20 x 25 mm, uzębione (perforowane).

Rysunek: Orzeł polski trzymający, w szponach tarczę na której jest umieszczona wartość 40 fen. u góry napis „Poczta polska” na białym tle. Z obu stron orła różgi liktorskie.

Znaczek ten posiada ważność obiegową wewnątrz kraju i zagranicą.

(Nr. 20494/913/XV z 25 czerwca 1920.)

178.

Kartki pocztowe do korespondencji z adresatami w stacjach Zjedn. Ameryki Półn.

Ministerstwo Poczty i Tel. wydało osobne kartki pocztowe do korespondencji z osobami zamieszkałymi w Stanach Zjednoczonych Ameryki Półn. Znajduje się na nich z boku odzew Komitetu Polsko-Amerykańskiego o nabywanie polskiej pożyczki dolarowej. Kartki te sprzedają wszystkie urzędy pocztowe po 50 fen.

(Nr. 22764/962/V z 6 lipca 1920 r.)

179.

Objęcie administracji urzędów pocztowych w b. Kongresówce przez Dyрекcję P. i T. w Krakowie.

Z dniem 1 lipca b. r. obejmuje Dyрекcja P. i T. w Krakowie w administrację urzędy pocztowe w b. Kongresówce, przydzielone do jej okręgu tut. rozporządzeniem z dnia 13 października 1919 r. nr. 27061/1075/II. (Dz. Urz. nr. 15 ex 1919 r.)
(Nr. 22188/1612/II z 6 lipca 1920 r.)

Wiadomości osobowe.

Zwolnieni:

Sikorska Janina, urzędniczka pozaetat. Izby Obrach. II na własną prośbę (nr. 3981/Pr. z 25/6 1920 r.)

Wolska Zofja, urzędniczka pozaetat. Izby Obr. II na własną prośbę (nr. 3963/Pr. z 24/6 1920 r.)

Zmarli:

Jarocka Irena, urzędniczka XI kat. z Izby Obr. II.

Wydalony:

Górnisiewicz Władysław, pomocniczy woźny pocztowy zajęty w obrębie okr. Dyr. P. i Tel. w Krakowie, z powodu zasądzenia go na 4 miesiące ciężkiego więzienia za kradzież 34 dolarów z listów amerykańskich. Górnisiewicza nie wolno przyjąć do jakiegokolwiek służby pocztowej.

(Nr. 19823/1551/VI z 26 czerwca 1920 r.)

Konkursy.

W okręgu Dyрекcji Poczt i Tel. w Krakowie na posadę kierownika urzędu pocztowego Łodygowica II/1.

Odwołanie Konkursu:

na posadę kierownika urzędu poczt Janów podlaski, ogłoszonego w nr. 8 dz. urz.

Składki.

Na skarb narodowy:

Urząd pocztowy w Skale pod Ojcowem: 100 marek i 10 groszy miedzianych; 7 rubli 97 kop., 4 marki i 1 korona 56 h. bilonem.

Zebrane przez kierownika urzędu poczt w Pajęcznie: 1 rubel 80 kop. miedzią, 90 kop. i 4 półmarkówki srebrem, 50 marek pols. banknotami.

Urząd pocztowy w Gródku wilejskim: Kierownik, Jan Nagrabecki i woźny Jan Kowalewski po 100 marek.

O D E Z W A.

Przyjmowanie składek i agitowanie na rzecz Czerwonego Krzyża.

Zagraniczne organizacje Czerwonego Krzyża, które przychodzą nam z coraz dodatejszą pomocą, wyrażają zdziwienie, że instytucja, która u nich liczy miliony członków u nas może się wykazać tylko tysiącami. Poważne podstawy Czerwonego Krzyża możnaby stworzyć tylko wówczas, gdyby i u nas instytucja ta liczyła miliony członków.

Aby ten cel osiągnąć, należy ułatwić wszystkim zapisywanie się na członków Czerwonego Krzyża. W tym celu rozpoczęta została planowa akcja za pośrednictwem instytucji, które zatrudniają liczne rzesze pracowników i mogłyby utworzyć sieć placówek Czerwonego Krzyża. Wkładka jest minimalna: członek wspierający opłaca 6 marek, rzeczywisty 20 marek rocznie.

Gdyby w każdej instytucji jedna osoba w porozumieniu z Czerwonym Krzyżem podjęła się przyjmowania składek i agitowania na rzecz Czerwonego Krzyża, to moglibyśmy tą drogą uzyskać znaczne fundusze i wielką ilość członków.

Ponieważ urzędy pocztowe względnie pracownicy pocztowi stykają się codziennie z najszerszymi kołami ludności, przeto mają niezwykłą sposobność działać na rzecz Czerwonego Krzyża.

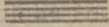
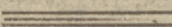
Ministerstwo Poczt i Tel. zwraca się zatem z apelem do wszystkich pracowników pocztowych, którzy w sprawach ogólnopństwowych tyle już oddali usług, ażeby zajęli się uzyskaniem jak największej ilości członków Czerwonego Krzyża, tej humanitarnej instytucji.

Wielu pracowników pocztowych pod rządami zaborczemi — niewątpliwie pod przymusem agitowało na rzecz obcego Czerwonego Krzyża, przeto dziś mają sposobność okazać dobrowolnie, że są wiernymi obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej, pracując dla polskiego Czerwonego Krzyża.

W każdym urzędzie pocztowym znajdzie się niezawodnie conajmniej jedna osoba, która podejmie się zbierania składek na odpowiednie kwitariusze. Warszawski Oddział Czerwonego Krzyża wyraża ze swej strony gotowość dostarczenia odpowiednich kwitariuszy.

Chętni zechcą się zatem zgłosić po takie kwitarjuszki do najbliższego Oddziału Czerwonego Krzyża, względnie do Oddziału Czerwonego Krzyża w Warszawie — i zasięgnąć tam ewent. bliższych informacji.

(Nr. 4089/Pr. z 28 czerwca 1920 r.)

Ojczyzna w niebezpieczeństwie!
Jesteś wiernym obywatelem
Rzeczypospolitej Polskiej.
Podpisz Pożyczkę Odrodzenia
i namów choć jednego do podpisania.